

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

JULIE
GARWOOD

DANSUL UMBREI

Toate drepturile asupra acestui titlu aparțin

Editurii Miron

JULIE
GARWOOD

DANSUL UMBREI

CAPITOLUL UNU

Nunta aceasta nu era o ceremonie obișnuită. Participau șapte domnișoare și șapte cavaleri de onoare, trei plasatori care-i îndrumau pe nuntași la locurile lor, doi ministranți, trei lectori și atîta putere de foc în biserică, încît ar fi putut să arunce în aer jumătate din congregație. Toți, în afara a doi cavaleri de onoare, erau înarmați.

Agenții federali nu erau deloc încîntați de înghesuială, dar știau că n-ar fi avut nici un rost să se plîngă. Tatăl ginereului, judecătorul Buchanan, n-avea intenția să piardă ocazia de a participa, indiferent cîte amenințări cu moartea primise. Judecătorul se afla tocmai în perioada audierilor unor gangsteri din Boston și agenții federali de securitate meniți să-l păzească vor continua să-și facă datoria, pînă ce procesul se va termina și se va da verdictul.

Biserica era plină la întreaga ei capacitate. Familia Buchanan era atît de numeroasă, încît unele dintre rudele și prietenii mirelui au trebuit să se amestece cu cei ai miresei. Mulți dintre ei sosiseră în orașelul Silver Springs din California de Sud, venind de la Boston, dar mai erau și nenumărați veri Buchanan care veniseră chiar de mai departe, din

Inverness, Scoția, pentru a participa la căsătoria lui Dylan Buchanan cu Kate MacKenna.

Mireasa și mirele erau în culmea fericirii, dar nunta lor, această veselă ocazie n-ar fi avut loc niciodată, dacă n-ar fi fost sora lui Dylan, Jordan. Kate și Jordan erau cele mai bune prietene, împărțiseră aceeași cameră la colegiu. Când Jordan a dus-o pe Kate pentru prima oară acasă la familia ei, în Nathan's Bay, toți frații ei erau adunați pentru a sărbători ziua de naștere a tatălui lor. Jordan nu avusese intenția de a o combina cu vreunul dintre ei și de aceea n-a fost conștientă o bună bucată de vreme, că între Kate și fratele ei Dylan se aprinsese scînteia. Așa că, după cîțiva ani, cînd scînteia a devenit flacăra și cei doi s-au logodit, nimeni n-a fost mai surprins – sau mai emoționat – decît ea.

Fiecare amănunt al fericitei nunți, ce avea loc acuma, fusese cu minuțiozitate plănuit. Ca și Kate, Jordan era o foarte bună organizatoare, așa că ei i-a fost încredințată responsabilitatea de a împodobi biserica cu această ocazie. Însă, în mod evident, își depășise cu mult atribuțiile. Peste tot era plin de flori, atît în interiorul cît și în exteriorul bisericii. Trandafiri de culoare roz ca zmeura și magnolii albe-crem erau înșirați de-a lungul culoarului pardosit cu piatră, parfumul lor adorabil întîmpindu-i pe oaspeți încă de la intrare. Trandafiri roz și albi, amestecați cu sînzii delicate și împlețiți în ghirlande legate cu panglici late de satin brodat, atîrnau de fiecare parte

a vechilor uși duble, decolorate de vreme. De fapt, Jordan fusese de părere că ar trebui și acestora să li se aplice un strat proaspăt de vopsea, dar în ultimul minut bunul simț i-a dictat să le lase în pace.

Kate o mai rugase pe Jordan să aibă grijă și de muzică și sărise peste cal și în această privință. A început prin a angaja pentru ceremonie un pianist și un cîntăreț și a terminat cu o întreagă orchestră. Aceasta era formată din vioară, un pian, un flaut și două trompete. Plasați la balcon, muzicienii interpretau Mozart, pentru a-i distra pe nuntași. Când cavalerii de onoare se vor alinia în fața altarului, muzica va trebui să înceteze; trompetele vor suna, mulțimea se va ridica în picioare și va începe splendida ceremonie, plină de pompă.

Acuma, mireasa și domnișoarele de onoare așteptau într-o cameră situată exact lîngă vestibul, unde se făceau ultimele retușuri ale toaletelor. Sosise timpul. Trompeții ar fi trebuit deja să sune începutul ceremoniei, totuși era liniște. Kate o trimise pe Jordan să afle care e cauza întîrzierii.

Acordurile minunate ale lui Mozart acoperiră zgomotul făcut de scîrșitul ușilor, cînd Jordan își băgă capul în biserică. Îl localizează pe unul din agenții federali de securitate, stînd într-o firidă din partea stîngă a bisericii, și încercă să nu se gîndească la motivul pentru care stătea acolo. Bodyguarzii nici nu sînt necesari, se gîndi ea, avînd în vedere cîți profesioniști în aplicarea legii existau în familia ei.

Din cei șase frați, doi erau agenți FBI, unul era procuror federal, unul era antrenat în Navy SEAL, unul era polițist și cel mai tânăr, Zachary, era la colegiu și încă nu se hotărâse ce latură a legii îl atrăgea mai mult. De asemenea, lângă altar în picioare se va afla Noah Clayborne, un prieten bun al familiei, tot agent FBI.

Dar agenților de securitate desemnați pe lângă tatăl ei nu le păsa câți sînt. Misiunea lor era clară, așa că nu se lăsau distrași de ceremonie. Pînă la urmă, Jordan hotărî că e reconfortant, nu un impediment să-i vadă acolo și că era cazul să se concentreze asupra nunții și să nu mai fie îngrijorată.

Îl descoperi pe unul din frații ei croindu-și încet drumul spre fundul bisericii. Era Alec, primul cavaler de onoare al lui Dylan. Zîmbi văzîndu-l apropiindu-se de ea. Pentru a participa la nuntă, Alec își părăsise toate atribuțiile. Lucra sub acoperire și pentru această ocazie se tunsese; o impresionantă atenție din partea lui, ca să fim corecți. În general, meseria îi cerea să se îmbrace și să arate ca un asasin în serie, alienat mintal. Jordan de-abia îl recunoscuse cînd sosise la repetiția de nuntă, cu o seară înainte. Acuma Alec se oprise să vorbească cu unul dintre bodyguardzi. Ea îi făcu un semn cu mîna, pentru a-i atrage atenția și a-l determina să iasă în vestibul.

Cînd ușa se închise în urma lui, îl întrebă în șoaptă:

— De ce nu începeți? E timpul.

— Dylan tocmai m-a trimis să-i spun lui Kate că vom începe în cîteva minute, răspuse el.

Gulerul lui Alec era pe jumătate băgat în cămașă și ea întinse mîna pentru a i-l aranja.

— Ți s-a răsucit gulerul, rosti ea, înainte ca el să întrebe.

— Efectul agitației. Cînd termină cu gulerul, Jordan îi aranjă cravata și se dădu un pas înapoi. Alec e frumos cînd e curat, gîndi ea. Nostimada era că Regan, soția lui, îl iubea indiferent cum arăta. Dragostea acționează ciudat asupra oamenilor, hotărî Jordan. Oare Kate e îngrijorată că Dylan a fugit? reluă Alec, cu o sclipire în ochi care o avertiza că glumește. Erau în întîrziere doar cu cîteva minute.

— Nu chiar, răspuse Jordan. A fugit ea, acum cinci minute!

El scutură din cap.

— Nu e nostim deloc, rosti cu o grimasă. Trebuie să mă întorc.

— Stai. Încă nu mi-ai explicat ce așteptăm. Ceva nu e în regulă?

— Încetează să mai fii îngrijorată. Totul e în regulă. Era gata să se întoarcă în biserică, dar se opri brusc: Jordan?

— Da?

— Arăți minunat!

Ar fi fost un compliment drăguț, din partea unui frate care niciodată nu făcea complimente, dacă însuși Alec n-ar fi arătat surprins de observația lui.

Era gata să-i returneze atenția, când ușile exterioare ale bisericii se deschiseră și Noah Clayborne intră alergând și legându-și cravata în fugă.

Omul acesta nu scăpa nici o ocazie să facă o impresie deosebită. Femeile îl iubeau și Jordan trebuia să admită că era în stare să înțeleagă atracția pe care o exercita. Înalt, athletic, galant, chipeș – un bărbat care stârnea fantezia femeilor. Părul blond nisipiu avea o ușoară nevoie de a fi tuns și ochii albaștri pătrunzători străluceau poznaș, când îi adresa unul din rînjetele lui diavolești.

— Am întârziat? întrebă el.

— Nu, ai sosit la timp, răspunse Alec. În regulă, Jordan, putem începe.

— Unde ai fost? întrebă ea exasperată.

În loc să-i răspundă, Noah îi adresă un zîmbet rapid și-l urmă pe Alec în biserică. Jordan simțea nevoia să-și ridice brațele în aer: A fost cu o femeie, hotărî ea. E incorigibil.

Ar fi trebuit să fie iritată, dar în loc de asta rîse. Să fii atît de liber, atît de lipsit de inhibiții... Nu-și putea imagina cum s-ar fi simțit în locul lui. Dar, în mod cert, Noah cunoștea sentimentul.

Jordan se grăbi să intre în camera de ajustare și închizînd ușile spuse:

— E timpul!

Kate îi făcu semn să vină la ea.

— Care a fost cauza? o întrebă.

— Noah. Tocmai a sosit. Dacă ar trebui să ghicesc, aș spune că a fost cu o femeie.

— Asta nu e o ghicitoare, șopti Kate. E o certitudine. N-am avut idee ce playboy e, pînă ce n-am văzut eu însămi. A dispărut de la petrecerea de aseară, de după repetiție, cu trei dintre domnișoarele mele de onoare și, cînd au venit la biserică în dimineața aceasta, toate trei arătau ca și cum n-ar fi dormit toată noaptea.

Jordan își încrucișă brațele și privi în jurul camerei, încercînd să aprecieze care dintre domnișoarele de onoare dispăruseră cu Noah.

— Rușine să-i fie, remarcă ea.

— O, n-a fost numai vina lui, replică Kate. L-au urmat de bunăvoie.

Mătușa lui Kate, Nora, anunță că nu vor pleca nicăieri pînă ce nu vor auzi trompetele, apoi începu să le alinieze.

Kate îi făcu semn lui Jordan să vină mai aproape.

— Am nevoie să-mi faci o favoare. E puțin cam greu.

Dificil sau nu, nu conta. Kate ar fi intrat și în foc pentru Jordan, așa că și ea ar fi făcut tot ce ar fi putut pentru a o ajuta.

— Spune-mi despre ce e vorba și așa am să fac, răspunse ea.

— Ți-ar plăcea să faci ceva ca Noah să se poarte frumos?

Respect pentru oameni și cărți

Desigur, dar probabil că nu chiar *orice*.
Jordan inspiră adânc și șopti:

— Ceri imposibilul. Să încerci să-l controlezi e de-a dreptul hilar. Ar fi mai ușor să înveți un urs să folosească computerul. Dă-mi sarcina asta și-ți promit că voi face tot ce pot. Dar pe Noah? Haida de, Kate.....

— De fapt, Isabel e cea care mă îngrijorează. Ai văzut felul în care se lipea de el la repetiție?

— De aceea m-ai pus pe mine perechea lui, la nuntă? Să-ți țin surioara departe de el?

— Nu, răspuse ea. Dar după ce am văzut-o pe Isabel cum s-a comportat aseară, sînt încîntată că am făcut-o. Nu pot să o acuz. Noah e adorabil. În afară de Dylan, desigur, cred că e unul din cei mai sexy bărbați pe care i-am întîlnit vreodată. Degajă carismă prin toți porii, nu-i așa?

Jordan aprobă din cap.

— O, da!

— Nu vreau ca Isabel să devină o altă PFNK, zise ea. Și nici nu vreau ca cineva de la petrecerea mea de nuntă să dispară brusc.

— Ce înseamnă PFNK? întrebă Jordan.

Kate se strîmbă:

— Prima dintre Fanele lui Noah Klayborne.

Jordan izbucni în rîs.

— Ești singura persoană pe care o cunosc, care pare imună la fermecele lui. Te tratează ca pe o soră.

Mătușa Nora bătu din palme.

— Acuma e în regulă. E timpul să mergem.

Kate o prinse pe Jordan de braț.

— Nu mă mișc, pînă nu-mi promiți.

— O, e în regulă! Așa am să fac.

Se auziră iar trompetele. Deoarece Jordan trebuia să fie prima care intra pe intervalul dintre bănci, se simțea nervoasă și-și strîngea buchetul la piept cu amîndouă mîinile. Era recunoscută ca neîndemnată a familiei, dar astăzi era hotărîtă să nu se mai împiedice în propriile ei picioare. Va fi foarte atentă și se va concentra cum trebuie, pentru a pune un picior în fața celuilalt.

Așteptă în mijlocul culoarului, pînă cînd o auzi pe mătușa Nora șoptind:

— Pornește!

Inspiră adânc și începu să avanseze. Intervalul dintre bănci părea lung de kilometri întregi. Stînd în fața altarului, Noah o aștepta. Cînd fu la jumătatea drumului, el înaintă spre ea, arătînd splendid în smoching. Se liniști. Nimeni nu-i dădea atenție ei. Toți ochii – cel puțin ochii femeilor – erau fixați pe Noah.

Se concentrează și-i privi zîmbetul, în timp ce-l apuca de braț. Și în scurta secundă în care îl privi în ochi, descoperi în ei strălucirea aceea zburdalnică.

O, Dumnezeule, mi-am uitat complet atribuțiile!

CAPITOLUL DOI

Ceremonia era minunată. Pe obrajii lui Jordan se prelinsă lacrimi, când fratele ei și cea mai bună prietenă și-au făcut jurămintele. Reflectă că nimeni nu i-a observat ochii roșii, dar când îl luă pe Noah de braț pentru a ieși din biserică, el se aplecă spre ea și-i șopti:

— Bebeluș smiorcăit!

Desigur, observase! Nu-i scăpa niciodată nimic.

După ce fură făcute fotografiile, participanții s-au despărțit și Jordan se trezi mergînd spre locul recepției în mașina mirelui și a miresei. Ar fi putut să meargă și pe capota mașinii, că ei tot n-ar fi observat. Aveau ochi doar unul pentru altul.

Kate și Dylan intrară înaintea celorlalți în clubul unde avea loc petrecerea, așa că Jordan rămase afară pe trepte, pentru a aștepta restul invitaților, care veneau pe drumul de acces pentru a li se alătura.

Era o seară minunată, dar în aer se simțea o ușoară adiere răcoroasă, ce nu era obișnuită pentru această perioadă a anului în Carolina de Sud. Ușile franțuzești ale sălii de bal erau deschise spre terasă. Mesele fuseseră deja aranjate cu fețe de masă albe, pe care tronau lumînări și în mijloc un vas cu

trandafiri și hortensii. Jordan știa că recepția va fi fabuloasă, mîncarea excepțională — gustase din meniul stabilit de Kate — iar orchestra superbă. Totuși, n-avea intenția să danseze prea mult. Fusesse o zi lungă și fierbinte. Acuma însă, pe verandă, ușoara adiere o făcu să se înfioare. Își frecă brațele goale, pentru a-și pune sîngele în mișcare. Îi plăcea rochia roz pal fără bretele cu care era îmbrăcată, dar în mod sigur nu era făcută să-i țină de cald.

Însă răcoarea nu era singurul lucru care o necăjea. Și lentilele de contact o înnebuneau. Își băgase ochelarii în jacheta de la smoching a lui Noah, împreună cu cutia cu lentile și un ruj. Păcat că nu s-a gîndit să-și strecoare acolo și un pulover.

Auzi un hohot de rîs și se întoarse, la timp pentru a o vedea pe sora mai tînără a lui Kate, Isabel, sprijinindu-se de brațul lui Noah și lipindu-se de el. O, Doamne, iată unde s-a ajuns!

Isabel era o frumusețe blondă cu ochi albaștri, ca ai lui Noah. Coloritul ei erau aproape identic cu al lui și, deși o domina ca înălțime, se putea crede că sînt rude. Acesta era un gînd înfiorător, hotărî Jordan, deoarece Isabel flirta în mod ostentativ cu el. Era atît de inocentă! Dar Noah nu era. Sora lui Kate avea doar nouăsprezece ani și din felul cum se uita la Noah, cu o asemenea adorație în priviri, era evident că se afla deja sub vraja lui. Spre lauda lui însă, Noah n-o încuraja. De fapt, nici măcar nu-i acorda